

SAŽETAK

U posljednje vrijeme primjećuje se tendencija za proširivanjem istraživanja o stresu i suočavanju sa stresom, kroz uključivanje pozitivnih nastojanja koja su prije bila svrstavana u domenu motivacije i teorija akcije. Schwarzer i Taubert (2002) svoj doprinos ovdje daju koncipirajući teoriju proaktivnog suočavanja. Proaktivno suočavanje oni promatraju kao napor uložen u izgradnju općih resursa za suočavanje koji olakšavaju put osobe prema izazovnim ciljevima i razvoju svih svojih potencijala.

U ovom istraživanju cilj je bio ispitati odnos proaktivnog suočavanja s nekim odrednicama: (emocionalnom inteligencijom, samoefikasnošću i samoregulacijom) i osobnim ciljevima; i nekim ishodima: zadovoljstvom i uspjehom na studiju.

Uzorak je obuhvatio 309 studenata, većinom studenata prve godine Filozofskog fakulteta, te manji broj studenata Arhitektonskog fakulteta (studij dizajna) i Akademije likovnih umjetnosti.

Rezultati regresijskih analiza pokazali su da prediktorske varijable zajedno objašnjavaju 50% varijance proaktivnog suočavanja. Među njima, percipirana samoefikasnost ima najveći doprinos u predviđanju.

Potvrđen je i samostalni doprinos varijabli osobnih ciljeva u objašnjavanju proaktivnog suočavanja (4%).

Kod predviđanja ishoda, pokazalo se da mjere samoefikasnosti i samoregulacije objašnjavaju 7% varijance zadovoljstva studijem. Pretpostavka da stabilne varijable emocionalne inteligencije, samoefikasnosti i samoregulacije posredno pridonose objašnjavanju zadovoljstva studijem, putem varijabli osobnih ciljeva i proaktivnog suočavanja nije potvrđena ovom analizom, kao ni pretpostavka o samostalnom doprinosu varijabli osobnih ciljeva i proaktivnog suočavanja u objašnjavanju varijance zadovoljstva studijem.

Ukupna količina objašnjene varijance prosjeka ocjena iznosi 8%. Potvrđena je pretpostavka o samostalnom doprinosu od 2% proaktivnog suočavanja u objašnjavanju varijance prosjeka ocjena, ali ne i samostalnom doprinosu varijabli osobnih ciljeva, uzevši u obzir doprinos stabilnih individualnih varijabli. Ovim istraživanjem željeli smo pridonijeti razvoju istraživanja ovog novog pravca u području suočavanja sa stresom i s njim povezanih koncepata samopoimanja.

SADRŽAJ

1. UVOD 1

1.1 Teorija stresa i suočavanja sa stresom 1

1.1.1. Lazarusov model stresa i suočavanja 2

1.1.2. Proširivanje konstrukta suočavanja 3

1.2. Teorija proaktivnog suočavanja 4

1.3. Odrednice proaktivnog suočavanja 10

1.4. Samoefikasnost 12

1.5. Samoregulacija 15

1.6. Emocionalna inteligencija 19

1.6.1. Uloga pozitivnih emocija u suočavanju 22

2. CILJ I PROBLEMI ISTRAŽIVANJA 26

3. METODA 28

3.1. ISPITANICI 28

3.2. INSTRUMENTI 28

3.2.1. Test analize emocija 28

3.2.2. Skala generalne percipirane samoefikasnosti 29

3.2.3. Skala samoregulacije 30

3.2.4. Skala proaktivnog suočavanja 30

3.2.5. Mjere osobnih ciljeva 31

3.2.6. Kriterijske mjere 31

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com